

(2003/C 280 E/048)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0305/03**υποβολή: Bart Staes (Verts/ALE) προς την Επιτροπή**

(10 Φεβρουαρίου 2003)

Θέμα: Αυξήσεις των τιμών συνεπεία της εισαγωγής του ευρώ

Στην απάντηση επί της ερώτησης E-0928/02 ⁽¹⁾, ο Επίτροπος κ. Solbes Mira αναφέρει ότι «δεν υπήρξε γενική αύξηση των τιμών λόγω της αλλαγής του νομίσματος· η μηνιαία διαμόρφωση των τιμών λόγω της μετάβασης στο ευρώ υπολογίζεται μεταξύ 0 και 1,16%».

Στα τέλη Δεκεμβρίου 2002, ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κ. Wim Duisenberg έδωσε μιάν εντελώς διαφορετική εικόνα. «Κρατήσαμε επιφυλακτική στάση προκειμένου να αναγνωρίσουμε ότι η μετάβαση στο ευρώ προκάλεσε κάποια αύξηση των τιμών».

Μπορεί να αναφέρει η Επιτροπή εάν ισχύουν ακόμα τα στοιχεία στα οποία βασίσθηκε για την αρχική της απάντηση της 5ης Ιουνίου 2002; Εάν ναι, πώς εξηγεί τότε τις δηλώσεις του προέδρου της Ε Κ Τ κ. Wim Duisenberg; Εάν όχι, μπορεί άραγε, με ενημερωμένα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας της ΕΕ, να παρουσιάσει νέο, λεπτομερή αυτή τη φορά συνοπτικό πίνακα των αυξήσεων τιμών;

⁽¹⁾ ΕΕ C 301 E της 5.12.2002, σελ. 69.

Απάντηση του κ. Solbes Mira εξ ονόματος της Επιτροπής

(14 Μαρτίου 2003)

Η βάση για την απάντηση της Επιτροπής στη γραπτή ερώτηση E-0928/02 του Αξιότιμου Μέλους του Κοινοβουλίου ήταν τα στοιχεία που δημοσίευσε η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία στις 28 Φεβρουαρίου και 16 Μαΐου 2002, βάσει των οποίων υπολογίζεται ότι η ενδεχόμενη επίπτωση που είχε η μετάβαση στο φυσικό ευρώ στους εναρμονισμένους δείκτες τιμών καταναλωτή (ΕΔΤΚ) για το σύνολο της ζώνης ευρώ, μεταξύ Δεκεμβρίου 2001 και Ιανουαρίου 2002, ήταν της τάξης του 0,0-0,16%.

Στις 17 Ιουλίου 2002, η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία χρησιμοποιώντας στοιχεία για τους πρώτους έξι μήνες του έτους αυτού σε σύγκριση με τους έξι τελευταίους μήνες του 2001, έδωσε στοιχεία που δείχνουν περίπου ποσοστό μεταξύ του 0,0-0,2%. Η τελευταία ως εκ τούτου, μελέτη απέδειξε επίσης περιορισμένη επίπτωση της μετάβασης στο ευρώ για το σύνολο των ΕΔΤΚ.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι τρεις προαναφερθείσες μελέτες της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας περιλάμβαναν λεπτομερή αναφορά των αυξήσεων τιμών στους τομείς που καλύπτει το καλάθι των ΕΔΤΚ. Κατά τις προσεχείς εβδομάδες, η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία προτίθεται να δημοσιεύσει περαιτέρω αναλύσεις χρησιμοποιώντας στοιχεία για ολόκληρο το 2002.

(2003/C 280 E/049)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0313/03**υποβολή: Proinsias De Rossa (PSE) προς την Επιτροπή**

(10 Φεβρουαρίου 2003)

Θέμα: Συμμόρφωση προς τη νομοθεσία της ΕΕ

Θα μπορούσε η Επιτροπή να προσδιορίσει, διευκρινίζοντας μεμονωμένες καταγγελίες, τη σχετική νομοθεσία της ΕΕ, τον τύπο δράσης, και την ημερομηνία που ξεκίνησε, πόσες δικαστικές αγωγές (δηλ. επιστολές επίσημης ειδοποίησης, αιτιολογημένες γνωμοδοτήσεις, παραπομπές στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο) έχει εισαγάγει κατά της Ιρλανδίας, σύμφωνα με το άρθρο 10 της Συνθήκης της ΕΚ, με θέμα την μη ανταπόκριση της Ιρλανδίας στα ερωτήματα της Επιτροπής όσον αφορά την έρευνά της για τις καταγγελίες από τη στιγμή που το Άρθρο αυτό τέθηκε σε ισχύ;

Απάντηση του κ. Prodi εξ ονόματος της Επιτροπής

(13 Μαρτίου 2003)

Το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου καλώς αναφέρεται στην ετήσια έκθεση για τον έλεγχο της εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου κατά το 2001, την οποία η Επιτροπή συνέταξε για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ⁽¹⁾.

Για λόγους αποτελεσματικότητας και εξοικονόμησης μέσω η Επιτροπή λαμβάνει μόνο επικουρικά υπόψη της το άρθρο 10 της ΕΚ. Κυρίως, λαμβάνει υπόψη της την εν λόγω νομική βάση μόνο σε περίπτωση που υπάρχει κατ'επανάληψη απουσία συνεργασίας. Αυτό δεν συνέβη ποτέ με την Ιρλανδία, κατά τη διάρκεια των τριών τελευταίων ετών.

(¹) COM(2002)324 τελικό.

(2003/C 280 E/050)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0334/03

υποβολή: Cristiana Muscardini (UEN) προς το Συμβούλιο

(10 Φεβρουαρίου 2003)

Θέμα: Διεύρυνση του NATO και αμυντική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η Διάσκεψη Κορυφής των 19 αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων του NATO, που πραγματοποιήθηκε στην Πράγα στις 21 και 22 Νοεμβρίου 2002, παρουσία των ηγετών 27 χωρών που είναι συνδεδεμένες με την Ατλαντική Συμμαχία, εξέτασε, μεταξύ άλλων, δύο θέματα θεμελιώδους σημασίας: τον εκσυγχρονισμό της στρατηγικής ικανότητας του NATO και την διεύρυνσή του, τρία χρόνια μετά την ένταξη σε αυτό των τριών πρώτων χωρών που ήσαν μέλη του σοβιετικού μπλοκ.

Ο επαναπροσδιορισμός της πολιτικο-στρατηγικής φυσιογνωμίας της Ατλαντικής Συμμαχίας κατέστη απαραίτητη λόγω της ολοένα και μεγαλύτερης ποικιλίας των εστιών αστάθειας και ανασφάλειας (έναντι της άλλοτε κυριότερης απειλής που αποτελούσε η Σοβιετική Ένωση) και την επέκταση των καθηκόντων που ανετέθησαν στο NATO από το στρατηγικό Σχέδιο του 1991 και του 1999, που προέβλεπε την ανάσχεση της διάδοσης των όπλων μαζικής καταστροφής, την καταπολέμηση της διεθνούς τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος. Από τα αποτελέσματα της Διάσκεψης της Πράγας συνάγεται ότι η Ατλαντική Συμμαχία φαίνεται ως να ήτο ο πολιτικός και στρατιωτικός στυλοβάτης της νέας ευρωπαϊκής ασφάλειας, μολονότι η Διάσκεψη αυτή δεν κατόρθωσε να επιλύσει όλα τα πολιτικά και θεσμικά προβλήματα της ίδιας της Συμμαχίας.

Μπορεί το Συμβούλιο να απαντήσει στα εξής ερωτήματα:

1. Θεωρεί το NATO ως μία συμμαχία με την παραδοσιακή σημασία του όρου, ή μία αρχική μορφή ενός νέου και αποτελεσματικότερου συστήματος συλλογικής ασφάλειας;
2. Και στο εσωτερικό του NATO, πως τίθενται και πως αναπτύσσονται οι σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών;
3. Στο στρατιωτικό επίπεδο, τι είδους σχέση θα υπάρχει μεταξύ της Δύναμης ταχείας επέμβασης της Ένωσης και της Δύναμης ταχείας αντιδράσεως του NATO, δεδομένου ότι από τις 19 χώρες του NATO, οι 17 είναι ευρωπαϊκές;
4. Ποιος είναι, στο πλαίσιο αυτό, ο ρόλος της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης;
5. Μπορεί να πιστέψει κανείς ότι η φόρμουλα των «ενισχυμένων συνεργασιών» μπορεί να εξασφαλίζει στις χώρες που την υποστηρίζουν την απαραίτητη αποτελεσματικότητα για μια αυτόνομη αμυντική πολιτική;

Απάντηση

(21 Ιουλίου 2003)

Το Συμβούλιο υπενθυμίζει στην αξιότιμη κυρία Βουλευτή ότι η εκτίμηση της φύσης ή της αποτελεσματικότητας ενός άλλου διεθνούς οργανισμού, όπως το NATO, δεν είναι αρμοδιότητα του Συμβουλίου, και ότι οι σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών αποτελούν το αντικείμενο ενός άμεσου διμερούς διαλόγου συνεχούς και σε όλα τα επίπεδα, στα πλαίσια του νέου διατλαντικού θεματολογίου.

Κατά τον ίδιο τρόπο, το Συμβούλιο της υπενθυμίζει ότι τα κράτη που είναι μέλη τόσο στο NATO όσο και στην ΕΕ, μπορούν να δηλώσουν τις στρατιωτικές δυνάμεις τους και στον μεν και στη δε. Όσον αφορά τις μονάδες ταχείας αντίδρασης, μπορούν να δηλωθούν στους δύο οργανισμούς, και να χρησιμοποιηθούν ενδεχομένως σύμφωνα με τις ιδιαίτερές τους διαδικασίες.